

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 511/2017-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 5. decembra 2017 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka a zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Milana Ľalíka prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátskou kanceláriou Prachová & Partners, s. r. o., Miletičova 21, Bratislava, v mene ktorej koná konateľka a advokátka JUDr. RNDr. Silvia Prachová, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Sp 8/2013 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Sp 8/2013 porušené boli.

2. Krajskému súdu v Bratislave p r i k a z u j e, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Sp 8/2013 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Krajský súd v Bratislave p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Krajský súd v Bratislave j e p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 468,51 € (slovom štyristošesťdesiatosem eur a päťdesiatjeden centov) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet Advokátskej kancelárie Prachová & Partners, s. r. o., Miletičova 21, Bratislava.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 9. októbra 2017 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Sp 8/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľ v podanej sťažnosti uvádza, že v konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 9 Sp 8/2013 sa ako žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovanej Sociálnej poisťovne č. 3904-30/2013-BA z 10. apríla 2013. Sťažovateľ namieta nečinnosť súdu, ktorý od predloženia znaleckého posudku znalca [REDAKOVANÉ],

sťažovateľom 26. augusta 2014 nekoná. Sťažovateľ opakovane krajský súd žiadal, aby vo veci konal, no bezúspešne, preto podal predsedovi krajského súdu sťažnosť na prietahy v konaní. Krajský súd listom z 24. augusta 2017 reagoval na predmetnú sťažnosť s tým, že vyhodnotil sťažnosť na prietahy v konaní za obdobie od 14. novembra 2014 do dňa jej vybavenia za dôvodnú. Napriek uvedenej sťažnosti sa podľa sťažovateľa vo veci nekoná.

3. Sťažovateľ na základe skutočností uvedených v sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal krajskému súdu konať bez zbytočných prietahov, priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 eur, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia na účet jeho právneho zástupcu.

4. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadril predseda krajského súdu, ktorý vo svojom vyjadrení k dôvodnosti sťažnosti podaním sp. zn. 1SprV/497/17 z 2. novembra 2017 uviedol:

*„Súdne konanie v právnej veci navrhovateľa: ██████████, ██████████
██████████, proti odporcovi: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta č. 8. 813 63
Bratislava, vedené pod sp. zn. 9Sp/8/2013, bolo predložené na Krajskom súde v Bratislave
dňa 16.05.2013.*

Krajský súd v Bratislave dňa 23.05.2013 vyzval odporkyňu Sociálnu poisťovňu - ústredie Bratislava, aby sa vyjadrila k opravnému prostriedku navrhovateľa v lehote 15 dní. Podaním doručeným súdu dňa 19.07.2013 odporkyňa oznámila, že posúdenie zdravotného stavu navrhovateľa na účely úrazovej renty posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne - ústredie so sídlom v Trenčíne sa uskutoční dňa 31.07.2013 a vyjadrenie k opravnému prostriedku bude zaslané po doručení lekárskej správy. Následne dňa 20.08.2013 bolo súdu doručené vyjadrenie k opravnému prostriedku.

Dňa 06.02.2014 bola odporkyňi zaslaná výzva - urgencia na vyjadrenie k návrhu a zaslanie úplného administratívneho spisu. Odporkyňa podaním zo dňa 21.02.2014 oznámila, že požiadala o vypracovanie dvoch znaleckých posudkov v odbore zdravotníctvo

a farmácia. Dňa 31.03.2014 bolo súdu doručené vyjadrenie k opravnému prostriedku navrhovateľa zo dňa 10.05.2013.

Následne bolo vo veci nariadené pojednávanie na deň 29.04.2014, avšak splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa [REDAKOVANÉ] (dcéra navrhovateľa) požiadala z časových dôvodov o ospravedlnenie z pojednávania, nakoľko v ten istý deň, t. j. 29.04.2014 mala pojednávanie v trestnej veci. Pojednávanie dňa 29.04.2014 bolo odročené na termín 06.06.2014. Nariadené pojednávanie na deň 06.06.2014 bolo odročené na neurčito za účelom poskytnutia lehoty navrhovateľovi na zaslanie písomného stanoviska k doplnenému dokazovaniu zo strany znalcov v lehote 60 dní. Dňa 27.08.2014 bol súdu doručený znalecký posudok zo dňa 08.08.2014, vypracovaný na základe požiadavky právničky [REDAKOVANÉ] zo dňa 25.07.2014, ktorý bol následne dňa 08.09.2014 zaslaný odporkyni s tým, aby sa v lehote 30 dní od doručenia výzvy vyjadrila. Dňa 06.10.2014 odporkyňa zaslala súdu vyjadrenie a stanovisko k znaleckému posudku.

Dňa 21.10.2014 bolo navrhovateľovi a splnomocnenej zástupkyni navrhovateľa zaslané vyjadrenie odporkyne a predvolanie na pojednávanie na deň 14.11.2014. Splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa e-mailom zo dňa 12.11.2014 oznámila, že navrhovateľ nie je schopný sa dostaviť zo zdravotných dôvodov na nariadené pojednávanie a v prílohe zaslala potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti navrhovateľa. Po uvedenom oznámení splnomocnenej zástupkyne bolo pojednávanie odročené na neurčito.

Zákonná sudkyňa ďalej uviedla, že dňa 18.10.2017 bolo vo veci nariadené pojednávanie na deň 05.12.2017.

Na základe vyššie uvedeného nariadeného pojednávania dodávam, že v lehote do 08.12.2017 Vám Krajský súd v Bratislave písomne oznámi, či bolo vo veci rozhodnuté alebo sa vo veci bude ďalej konať.

Na záver zákonná sudkyňa podotýka, že vybavuje aj staršiu agendu v dôchodkových veciach 10Sd a 10Scud, agendu v správnych veciach v registri 9Sp a od 01.07.2016 aj agendu 7Sa, ktorá zahŕňa i veci s urýchleným konaním vo veciach zaistenia, kde je stanovená lehota na vybavenie 7 pracovných dní, ako aj správnu agendu v azylových veciach 7SaZ. kde je stanovená lehota na rozhodnutie o správnej žalobe do 90 dní od jej doručenia.

Súčasne si Vám, vážený pán sudca spravodajca, dovoľujem uviesť chronológiu procesných úkonov Krajského súdu v Bratislave v predmetnom konaní:

- *dňa 16.05.2013 - predloženie veci Krajskému súdu v Bratislave*
- *dňa 23.05.2013 - zaslaná výzva na vyjadrenie sa k opravnému prostriedku navrhovateľa adresovaná odporkyni (Sociálna poisťovňa - ústredie Bratislava)*
- *dňa 06.02.2014 - zaslaná výzva odporkyni - urgencia na vyjadrenie sa k návrhu a zaslanie úplného administratívneho spisu*
- *dňa 03.04.2014 - nariadenie pojednávania na deň 29.04.2014*
- *dňa 29.04.2014 - odročenie pojednávania na deň 06.06.2014*
- *dňa 06.06.2014 - odročenie pojednávania na neurčito za účelom poskytnutia lehoty navrhovateľovi na zaslanie písomného stanoviska k doplnenému dokazovaniu zo strany znalcov v lehote 60 dní*
- *dňa 08.09.2014 - odporkyni zaslaná výzva na vyjadrenie sa v lehote 30 dní k znaleckému posudku a vyjadreniu navrhovateľa*
- *dňa 21.10.2014 - navrhovateľovi a splnomocnenej zástupkyňi navrhovateľa zaslané vyjadrenie odporkyne a predvolanie na pojednávanie na deň 14.11.2014*
- *dňa 14.11.2014 - odročenie pojednávania na neurčito*
- *dňa 18.10.2017-nariadenie pojednávania na deň 05.12.2017. “*

5. K stanovisku krajského súdu sa vyjadril sťažovateľ listom z 21. novembra 2017, v ktorom uviedol, že je toho názoru, že stanovisko krajského súdu jednoznačne potvrdzuje tvrdenia sťažovateľa o bezdôvodnom porušovaní ním označených práv (bod 1) postupom krajského súdu. Sťažovateľ uvádza, že „... od predloženia veci Krajskému súdu v Bratislave uplynulo 4,5 roka. Odo dňa, kedy bol zaslaný a Krajským súdom v Bratislave znalecký posudok prevzatý, žalobca niekoľkokrát žiadal Krajský súd v Bratislave, aby vo veci konal, pričom z informácií, ktorými žalobca disponuje vo veci došlo k zmene sudcu dvakrát – od JUDr. Peťovskej vec prevzala JUDr. Richterová, následne JUDr. Jurgošová, pričom JUDr. Richterová ani JUDr. Jurgošová vo veci vôbec nekonali.“

S poukazom na viaceré rozhodnutia ústavného súdu považuje sťažovateľ odôvodnenie prietahov v konaní predsedom krajského súdu nadmernou zaťaženosťou súdu za irelevantné a nedostačujúce.

6. Krajský súd vo svojom vyjadrení z 2. novembra 2017 súhlasil s upustením od ústneho pojednávania. Podobne sa vyjadril aj sťažovateľ, ktorý vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo svojom vyjadrení z 21. novembra 2017.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

7. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

9. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

10. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa

právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z čl. 17 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ktorý súdom prikazuje, aby postupovali v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá a aby predchádzali zbytočným priet'ahom, z § 5 ods. 7 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, podľa ktorého správny súd sám určuje poradie jednotlivých procesných úkonov tak, aby konanie pred ním bolo rýchle a hospodárne, a ďalej z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

11. Judikatúra ESLP a ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitnosť veci, správanie účastníkov konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

12.1 Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd bral do úvahy aj v predmetnom prípade skutkový stav veci a platnú právnu úpravu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 92/97) relevantnú na rozhodnutie. Na základe týchto hľadísk ústavný súd toto konanie, predmetom ktorého bolo preskúmanie rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredia vo veci posúdenia nároku sťažovateľa na úrazovú rentu nehodnotil ako právne zložité konanie. Pre účely konania bolo síce potrebné vyhotovenie znaleckých posudkov, táto

skutočnosť však nemala podstatný vplyv na samotnú dĺžku napadnutého konania. Po právnej stránke ide o štandardnú vec patriacu do rozhodovacej agendy správneho súdnictva. Prípadnú zložitosť veci nenamietal ani krajský súd vo svojom vyjadrení k prijatej sťažnosti.

12.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil, že by sa sťažovateľ neprimeraným spôsobom podieľal na namietanej dĺžke konania. Sťažovateľ bol v konaní aktívny a tiež podal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní predsedovi krajského súdu, ktorý ju vyhodnotil ako dôvodnú.

12.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom krajského súdu v predmetnej veci, pričom zbytočné prietahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu vrátane významu predmetného konania pre jeho účastníkov. Pokiaľ ide o postup krajského súdu, ústavný súd zistil, že súdne konanie sa začalo podaním opravného prostriedku 16. mája 2013, doteraz nie je právoplatne skončené a stav právnej neistoty sťažovateľa nie je odstránený. Z predloženého obsahu súdneho spisu v konaní sp. zn. 9 Sp 8/2013 ústavný súd zistil vykonanie takmer totožných procesných úkonov, ako uviedol krajský súd v chronológii doručenej v jeho vyjadrení. Krajský súd vykonával úkony priebežne, efektívne a bez zbytočných prietahov až do 14. novembra 2014, keď odročil hlavné pojednávanie na neurčito. Od tohto dňa nevykonal krajský súd žiaden procesný úkon a je absolútne nečinný po dobu viac ako 3 roky. Až po podaní tejto sťažnosti sťažovateľom nariadil krajský súd pojednávanie na 5. december 2017. Ústavný súd preto konštatoval, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní z dôvodu neodôvodnenej nečinnosti krajského súdu po dobu viac ako 3 roky.

13. V tejto súvislosti ústavný súd nemohol akceptovať ani obranu krajského súdu spočívajúcu v nedostatočnom personálnom obsadení súdu a množstve napadnutých vecí, pretože podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 48/96, II. ÚS 52/99 alebo III. ÚS 17/02) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt

požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní. Personálne obsadenie súdu, jeho organizácia, vysoký počet vecí v príslušnom oddelení, ako i optimalizácia súdnictva teda nie sú dôvodmi, pre ktoré by malo byť ospravedlnené, tolerované a ústavne udržateľné porušovanie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

14. Ústavný súd vzhľadom na všetky hore uvedené skutočnosti preto vyslovil, že postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Sp 8/2013 bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

15. Ústavný súd zároveň prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov, lebo konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené (pozri bod 2 výroku tohto rozhodnutia).

16. Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie (čl. 127 ods. 3 ústavy, § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde). Sťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €, ktoré však nijako neodôvodnil, len poukázal na to, že *„výška náhrady v peniazoch je predmetom voľnej úvahy súdu...“*. Uviedol tiež, že *„Základ pre výpočet náhrady nemajetkovej ujmy závisí od počtu rokov konania, pričom celková suma má byť zvýšená vzhľadom na predmet konania, či má predmet konania pre sťažovateľa určitý význam ako je tomu v prípadoch týkajúcich sa rodinného práva.“* Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

17. Vzhľadom na okolnosti danej veci a predmet sporu, teda aký význam má predmetné konanie pre sťažovateľa ako účastníka konania, ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Vzhľadom na zistenú dobu nečinnosti krajského súdu považoval ústavný súd za potrebné rozhodnúť aj o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia. Zároveň však ústavný súd pri rozhodovaní o výške priznaného primeraného finančného zadosťučinenia prihliadol na to, že sťažovateľ v podanej sťažnosti neuviedol žiadne relevantné dôvody odôvodňujúce priznanie finančného zadosťučinenia v požadovanej výške. Z týchto dôvodov ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, ktoré s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, ako aj na predmet konania a sťažovateľom požadovanú sumu považuje za primerané vo výške 2 000 € (výrok tohto rozhodnutia v bode 3).

18. Ústavný súd podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním Advokátskou kanceláriou Prachová & Partners, s. r. o., Miletičova 21, Bratislava, v mene ktorej koná advokátka a konateľka JUDr. RNDr. Silvia Prachová, ktorá si ich uplatnila spolu za tri úkony právnej služby v celkovej sume 441,99 €.

19. Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2016, ktorá bola 884 €. Sťažovateľovi, ktorý bol vo veci namietaných porušení práv úspešný, vznikli trovy konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátkou v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Úhradu priznal za tri úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti, vyjadrenie), a to za každý úkon po 147,33 €, čo spolu s paušálnou náhradou niektorých hotových výdavkov 3 x 8,84 € za každý úkon právnej služby predstavuje sumu 468,51 € (výrok rozhodnutia v bode 4).

20. Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je krajský súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

21. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. decembra 2017